

عنوان مقاله:

مولفه های دیستوپایی در دو رمان ملکوت و فرانکشتاین فی بغداد باتکیه بر شخصیت دکتر حاتم و الشسمه

محل انتشار:

نخستین همایش ملی تحقیقات ادبی با رویکرد مطالعات تطبیقی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

سارا اورجی - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات عرب دانشگاه گیلان

فرهاد رجبی - دانشیار زبان و ادبیات عرب دانشگاه گیلان

سیداسماعیل حسینی اجدادنیکی - دانشیار زبان و ادبیات عرب دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

برپایی آرمانشهر (اتوپیا) همواره از دغدغه های بشری بوده است. از اینرو آثاری در ادبیات با محوریت تجسم بخشی آن پدید آمد. ابن اتفاق البته به تدریج، بعد از شکست در عرصه عمل و واقعیت، رنگ باخت و به جای آن دیستوپیا یا ضد آرمانشهر شکل گرفت. اتوپیا، جامعهای آرمانی است که در آن پلیدی وجود ندارد و قانون به نفع همه جامعه اجرا میشود، مردم آن برای رسیدن به سعادت حقیقی کوشش میکنند. دیستوپ یاها نیز جوامعی تخیلی هستند که در آنها ویژگیهای منفی، چیرگی کامل دارند و زندگی در آنها دلخواه هیچ انسانی نیست. برخی از مولفه های اتوپیا که منجر به خلق دیستوپیا میشود عبارتند از: خشونت، مطلق گرایی، مخالفت با امیال طبیعی، آزادی و فریب. این مولفه ها در دو رمان فرانکشتاین فی بغداد و ملکوت بررسی شدند و این نتیجه حاصل شد که دیستوپایی به تصویر کشیده شده در دو رمان با وجود تفاوتهایی که در قصه دارند، در لایه های زیرین ویژگیهای مشترکی دارند و مولفه های ذکر شده در دو داستان یافت میشود.

کلمات کلیدی:

دیستوپیا، اتوپیا، ملکوت، فرانکشتاین فی بغداد، انسان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/902253>

